

Paks kettő

Nem bővíteni egyszerűen felelőtlenység. Másképp bővíteni kockázatos. A felelős, észszerű, biztonságos megoldás az, amit Magyarország választott.

A nemzet fennmaradásának egyik feltétele az állampolgárok életfeltételeinek, azok közt az energia ellátásának biztosítása. Az országot az általunk nem befolyásolható külső körülmények között, olykor azok ellenére is üzemeltetni kell; a felelős kormányának gondoskodnia kell ennek egyik hajtóanyagáról, az energiaellátásról. Minden energiatermelés visszafordíthatatlan, növeli az entrópiát, rombolja a környezetet. Az ember elhasználja, tönkreteszi a világot. Akár filozófiai, akár hitbéli megfontolásból, mindnyájunknak úgy kellene élni, hogy az egész világért is felelősek vagyunk. Elsősorban azonban a ránk bízott családjunkért, kisebb közösségünkért, nemzetünkért vagyunk felelősek: föl kell nevelni a gyermekeinket. Nem erkölcsös a globális tőke valós céljait leplező „klímavédelem” ürügyén gyermekeink jövőjére hivatkozni, akik, ha így megy tovább, meg sem születnek. Az lenne erkölcsös, ha a nemzetek erőforrásaikkal arányosan segítenék elő a jó irányú változásokat, a világproblémák megoldását. Vagyis a gazdagoknak kellene

példát mutatni, s nem a szegényebb országokat zsarolni.

Miért kell hazánkban atomerőművet építeni? Erőműparkunk leromlott, a villamosenergia-rendszer kapacitáshiányos, ma már csak jelentős, harminc százalékot meghaladó, (cseh és lengyel szénerőművekből származó) importtal oldható meg az ellátás. Importra azonban hosszú távon nem lehet alapozni, vagyis erőművet építeni kell. Kézenfekvő volna a hazai lignit felhasználása, mert abból kiszámítható áron termelhető villamos energia. A Mátrai Erőmű már megtervezett fejlesztése a klímavédelmi mumus, a szén-dioxid-kibocsátás miatt vált „gazdaságtalanná”. Ezt a fejlesztést napirenden kell tartani, és kedvezőbb viszonyok esetén meg lehet valósítani.

Ezen túl reálisan kétfajta termelési mód létezik, szélsőséges megítélés szerint az „angyal” a megújuló energia, az „ördög” az atomenergia. A megújuló energiákkal azonban a szükséges kapacitások reálisan nem valósíthatók meg. (Tájékoztatásul szolgáljon, hogy a Nemzetközi Energia

Ügynökség becslése szerint 2040-re a villanytermelésben a megújulók aránya a világban a jelenlegi 11 százalékról 24 százalékra, az atomenergiáé 13 százalékról 16 százalékra növekszik.)

A Paksi Atomerőmű fejlesztése igen megalapozott, jó döntés volt. Az atomenergetikát a múlt században hazánkban *Lévai András* professzor alapozta meg. 1955-ben egy előadásában hangzott el ez a látnoki mondat: „*Nem titok, hogy hazánk kifejezetten energiaszegény ország, és mint ilyen, Európa államai között – sajnos – a legelsők között vagyunk, akiknél az új energiaforrás hasznosítása létkérdés.*”

A paksi bővítéssel kapcsolatban fontos tudni, hogy a liberalizált energiapiacra a privát szereplők – akiknek nincs ellátási kötelezettségük – nem építenek erőművet. Ezért a felelős állam polgárai érdekében kénytelen az ellátáshoz nélkülözhetetlen kapacitásokat létrehozni. Az erőműépítés köztudottan hosszú idő alatt megtérülő, nagyon drága beruházás. Hazánk mai viszonyai között, tekintettel arra is, hogy az